

အဝီထွန်း

နီနီငယ်

RED EVE
BY SIR RIDER HAGGARD

အုတ်ယာအကြိုင်

"မောက်ခေါ်သေမင်း"

တတိယမြောက် 'အေဒွပ်'ဘုရင်သည် အင်္ဂလန်ပြည်ထီးနန်းကို စိုးစံနေခိုက် "ကရက်ဆီ" တိုက်ပွဲ မဖြစ်ပွားမီအချိန်က ကမ္ဘာ့အရှေ့ဖျားမှ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးသို့ ပို့လွှတ်လိုက်သော ကြမ္မာဆိုး အကြောင်းကို အင်္ဂလန်ပြည်မှ လည်းကောင်း၊ အခြား အနောက်နိုင်ငံအားလုံးမှ လည်းကောင်း၊ မည်သူမျှ မသိရှိခဲ့ကြသေးချေ။ သန်းပေါင်းများစွာသော လူဝါများ နေထိုင်ရာ ကမ္ဘာ့အရှေ့ဖျား ကာဠေးတိုင်းပြည်အကြောင်းကို သိသူလည်း နည်းပါးလှလေသည်။

ကာဠေးတိုင်းပြည်ရှိ မြို့ကြီးတစ်မြို့တွင် ဆီးနှင်းများ ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိသော တစ်နေ့သော နေဝင်ချိန်၌ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများ ရှေ့ရှိ ကွက်လပ်များ နှင့် အခြား နေရာလွတ်များ တွင် မီးပုံကြီးများ သည် တဟု နှံးဟု နှံး တောက်လျက်ရှိ၏။ ထိုမြို့တွင် တစ်ခါဖူးမျှ မကြုံခဲ့သေးသော ကပ်ရောဂါဆိုးကြီး ဆိုက်ရောက်လျက်ရှိရာ လူပေါင်းများစွာ သေကြေပျက်စီးကြရကုန်၏။ အလောင်းများမှာ မမြှုပ်နိုင်အောင်ပင် ရှိနေသဖြင့် အသက်ရှင်နေသူများက အလောင်းများကို ထိုမီးပုံထဲသို့ ပစ်ချလျက် ရှိကြလေသည်။

ထိုသူများ သည် ကမ်းနားဘက်သို့ မျှော်ကြည့်လျက်ရှိကြစဉ် လူတစ်အုပ်သည် မြစ်ကမ်းပါးဆီသို့ လျှောက်လာရာ ရှေ့ဆုံးတွင် အဝတ်နက် ဝတ်ဆင်ထားသော ဘုန်းကြီးများ သည် နေမဝင်သေးသော်လည်း မီးပုံး

အနက်များကို ထွန်းညှိကိုင်ဆောင်လာကြ၏။ သူတို့ နောက်တွင် မီးပုံး အဖြူများကို ကိုင်ကာ အဝတ်ဖြူများ ဝတ်ဆင်ထားသော ဘုန်းကြီးများ လိုက်ပါလာကြသည် ။ ပရိသတ်သည် ဘုန်းကြီးများကို မကြည့်ဘဲ အလယ်မှ လိုက်ပါလာသူနှင့် သူ၏ အဖော်နှစ်ဦးကိုသာ အာရုံစိုက်လျက်ရှိကြ၏။ ပထမအဖော်မှာ လှပသော မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်၍ ဆံပင်ကို ဖားလျားချထားပြီးလျှင် စက္ကူပန်းများကို ပန်ထား၏။ ကိုယ်အထက်ပိုင်းတွင် ဗလာကျင်းကာ ခါးအောက်ပိုင်း၌ မူ ပိုးဂါဝန်ကို ဝတ်ဆင်ထားလေသည် ။

မိန်းမသည် ပရိသတ်အား ညှို့ဓာတ်သော မျက်လုံးများ ဖြင့် ကြည့်ကာ လက်ထဲတွင် ကိုင်လာသော ခြင်းတောင်းထဲမှ နှင်းဆီပွင့်ချပ်များကို ကြဲဖြန့်ရင်း ကခုန်လျက် လိုက်ပါလာ၏။ ဒုတိယအဖော်မှာ ကိုယ်ကာယသေးကွေးကြုံလိုသဖြင့် ယောက်ျားမိန်းမ ဟူ၍ ပင် မခွဲခြားနိုင်အောင် ရှိနေ၏။ မျက်နှာမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ရှိနေပြီးလျှင် မျက်လုံးများမှာ လည်း ဟောက်ပက် ဖြစ်နေ၏။ ကြုံလိုသော ကိုယ်ပေါ်တွင် အဝတ်စုတ်များ ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလျက် တိရစ္ဆာန်တို့ ၏ ခြေသည်း လက်သည်းနှင့် တူသော သေးသွယ်ရှည်လျားသည့် သူ၏ လက်များ ဖြင့် လေကို ဆုပ်ကိုင်ထားဟန် ရှိ၏။ သူသည် မလှုပ်မယှက် လိုက်ပါလာ၏။

သူတို့ နှစ်ဦး၏ အကြားတွင် ကား လည်ပင်းတွင် ချည်နှောင်ထားလျက် ကျယ်ပြန့်လှသော ပခုံးများမှ ဖားလျားကျနေသည့် အင်္ကျီအရှည်နှင့် ခါးပတ်အပိုမှ လွဲလျှင် အခြားအဝတ်အစား တစ်စုံတစ်ရာ မရှိချေ။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ဖန် ကြီးမားသော လူဝါတစ်ယောက် ဖြစ်သည့်ပြင် ဆံပင်များကို ခေါင်းစွပ်က ဖုံးထားသဖြင့် သူ၏ အသက်ကို မခန့်မှန်းနိုင်ပေ။ လူရွယ်ဘဝကို လွန်မြောက်ခဲ့သော်လည်း အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းကား မရှိချေ။ သူသည် မည်သူ့ကိုမျှ ဂရုမထားသည့် ဟန်ဖြင့် ခပ်မှန်မှန် လျှောက် လာ

လေသည် ။ သို့သော် တစ်ခါတစ်ခါတွင် သူတို့ အား ကြည့်နေသော လူ အုပ်ထဲမှ လူတစ်ယောက်အား စူးရှသော မျက်လုံးများ ဖြင့် ကြည့်လိုက် ၏။ အကြည့်ခံရသူသည် ဒူးထောက်နေရာမှ ထလိုက်ကာ ဦးညွှတ် အ လေးပြုပြီးနောက် လူအုပ်ထဲမှ ထွက်ခွာသွားလေသည် ။

ဘုန်းကြီးများ သည် သင်္ဘောဆိပ်တံတား ရှိရာသို့ လျှောက်သွားကြ ရာ၊ ထိုထူးဆန်းသည့် လူ သုံးယောက်သည် အတူလိုက်ပါသွားကြ၏။

တံတားတိုင်များ တွင် ပဲ့ပိုင်းမြင့်၍ ရွက်တိုင်များ ၌ အနီရောင်ရွက် များ တပ်ဆင်ထားသည့် ထူးဆန်းသော သင်္ဘောတစ်စင်းကို ချည်နှောင် ထား၏။ ဘုန်းကြီးများ သည် ထိုသင်္ဘော၏ ကုန်းဘောင် တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ရပ်နေလျက် အင်္ကျီအရှည် ဝတ်ဆင်ထားသူသည် တစ်ယောက်တည်း ကုန်းဘောင်ပေါ်သို့ တက်သွားသည့်အခါ ဦးညွှတ် အရိုအသေ ပြုကြလေ၏။ နေဝင်သွားသည် နှင့် ထိုသူသည် သင်္ဘော ပဲ့ပိုင်းတွင် ရပ်ကာ အောက်ပါအတိုင်း ကျယ်လောင်စွာ ဟစ်အော် လိုက် လေ၏။

"ယခု မီးစားသူစေတမန် ကျွန်ုပ်သည် အနောက်သို့ သွားတော့အံ့၊ သင်တို့ ထံတွင် ကျွန်ုပ်သည် အခိုက်အတန့်မျှသာ မရှိဘဲနေမည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်အား သတိရကြလော့၊ ကျွန်ုပ် မကြာမီ ပြန်လာဦးမည်"

သို့ ဟစ်အော်နေခိုက် သင်္ဘောကို ချည်နှောင်ထားသော ကြိုးများ ဖြေ လိုက်သဖြင့် ရွက်များမှာ လေရသွားပြီးလျှင် သင်္ဘောသည် အမှောင်ထု အတွင်းသို့ တဖြည်းဖြည်း ချင်းနင်း ဝင်ရောက်ကာ နောက်ဆုံး ကွယ်ပျောက်၍ သွားလေတော့၏။ သင်္ဘော ပျောက်ကွယ်သွားသည့် တိုင်အောင် စောင့်ကြည့်နေသော လူအုပ်ကြီးသည် သင်္ဘောနှင့် ပါသွား သူကို ရေရွတ်ကျိန်ဆဲရင်း ရူးသွပ်သူများ ပမာ ရယ်မောမိကြလေ၏။

"တို့ တစ်တွေ မသေတော့ဘူး။ တို့ တစ်တွေ မသေတော့ဘူး။ မောက် သွားပြီ မောက် မရှိတော့ဘူး။ အရှေ့က ကျိန်စာတွေ အနောက်ဘက် ပါသွားပြီ။ ကြမ္မာဆိုးကြီး သူနဲ့ အတူ ပါသွားပြီ" ဟု ကျယ်လောင်စွာ ဟစ်အော်ကြလေ၏။

အဝတ်ဖြူဝတ် ဘုန်းကြီးများ နှင့် အဝတ်နက်ဝတ် ဘုန်းကြီးများ သည် သူတို့ ပြောသမျှကို ကြားကြ၏။ သို့သော် မည်သို့မျှ ခုခံခြင်း၊ ဆင်ခြေ ပေးခြင်း မပြုဘဲ နေရာ၌ပင် တန်းစီကာ ခူးထောက်ချ လိုက်လေသည် ။

ထိုအခါ ကိုယ်အထက်ပိုင်းတွင် အဝတ်အစားကင်းမဲ့သော လူသတ် သမားများ သည် ဓားလွတ်များကို ကိုင်ကာပေါ်လာ၏။ သူတို့ သည် ခူး ထောက်နေသူများ ထံသို့ ခပ်မှန်မှန် လျှောက် လာပြီးလျှင် ဇက်များကို ပို င်းချလိုက်ကြလေသည် ။ ထို့နောက် "မောက်"၏ အဖော်နှစ်ဦးအား မီးပုံ ထဲသို့ ပစ်ချရန် ရှာဖွေရာ မတွေ့ရတော့ချေ။

* * * * *

၁

ပင်လယ်တွင်းသို့ ရွက်လွင့်ထွက်ခဲ့သော အချိန်၌ လူငယ်တစ် ယောက်နှင့် မိန်းမပျို တစ်ယောက်တို့ သည် အင်္ဂလန်ပြည် အရှေ့ဘက်

ကမ်းခြေ ဒန်းဝစ်မြို့ ဘလိုက်ဘတ် ညွှန်ပြောင်းကြီးတွင် ချိန်းချက် တွေ့
ဆုံကြလေသည်။ ။

အချိန်မှာ ၁၃၄၆ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ဆောင်းရာသီ အချိန်ဖြစ်၍ ဘ
လိုက်ဘတ် ချောင်းငယ် အချို့တွင် ရေများ ခဲနေ၍ အချို့နေရာများ ၌ မူ
တင်းမာမြဲမြံလျက် ရှိနေရာ၊ အရှေ့ဘက် ကမ်းခြေသည် လည်း နေဝင်ချိ
န်သို့ ရောက်လျှင် ပိုမိုပြင်းထန် လာလေသည်။ ။ ရှည်သော ကိုင်းပင်ကြီး
များမှာ အရိုးပြိုင်းပြိုင်း ရှိနေလျက် မိုးမခပင်များ ပေါ်၌ ငှက်ကလေးများ
သည် ချမ်းရှာလွန်းသဖြင့် ပု၍ နေကြလေသည်။ ။

ယင်းကဲ့သို့ ဆီးနှင်းများ ကျတော့မည့် အချိန်၌ ညွှန်ပြောင်းကြီးမှာ
လူသူ လုံးဝ ကင်းမဲ့လျက်ရှိရာ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် သူတို့ နှစ်ယော
က် ထိုနေရာ၌ ချိန်းချက်တွေ့ဆုံခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ။ မိန်းမပျိုမှာ သူ
အမြဲတမ်း ဝတ်လျက်ရှိသော အနီရောင် အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်
ကာ အရပ်ရှည်ရှည် အသားညိုညို ဖြစ်၏။ မျက်လုံးမျက်ဖန် ကောင်းပြီး
လျှင် ကြည်လင်သော မျက်နှာထားနှင့် ပြေပြစ်သော အဆင်းလည်း ရှိ
လေသည်။ ။

ယောက်ျားပျိုကား ရင်အုပ်ကျယ်ကျယ် ခြေဆံလက်ဆံ ရှည်ရှည်နှင့်
သွက်လက် ဖျတ်လတ်ပြီးလျှင် မကျန်းမာခြင်းကို နားမျှလေသံ ကြားခဲ့
ဖူးဟန်မတူချေ။ ထက်မြက်စူးရှသော သူ၏ မျက်လုံးများ သည် ကမ္ဘာ
ကြီးတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံကြည့် နေသကဲ့သို့ ထင်ရလေသည်။ ။

ထိုနေ့၌ပင် အသက် ၂၃နှစ် ပြည့်ခဲ့ပြီး ဖြစ်၍ သိုးမွေးကျူးနစ်အင်္ကျီ
ကို ဝတ်ကာ ဓားမြှောင် ချိတ်ထားသည့် သားရေခါးပတ်ကို ခါးတွင် ပတ်
ထားသဖြင့် အဆင့်အတန်း မမြင့်လှကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။ ။ မိန်းမ
ပျိုကမူ သူ့ထက်ကြီးဟန် ရှိသော်လည်း အသက် ၂၀ မျှသာ ရှိသေးသည်

ယောက်ျားပျိုက ကြည်လင်ပြတ်သားသော အသံဖြင့် "နမလေး အိ (Eve) ရယ်၊ ဒီလောက် အေးလွန်းတဲ့ နေရာမှာ ဘာကြောင့် စာပေးပြီး ချိန်းလိုက်ရသလဲကွယ်"

"ကျွန်မ စကားတစ်ခွန်းနှစ်ခွန်း ပြောစရာရှိလို့ ပါ မောင်ကြီး ဟူးဒီကရက်ဆီ (Hue De Cressy) ရယ်၊ ဒီနေရာမှာ သိပ်ပြီး လူပြတ်တယ် မဟုတ်လား ဂရေဒစ်" (Grey Diek) လည်း ပါတယ်နော်"

"ပါတယ်လေ၊ ဟို မိုးမခပင်ကြီးအောက်မှာ လေးကိုင်းပြီး စောင့်နေတယ်လေ၊ ဘာစကားကို ပြောမလို့ လဲ အိရဲ့ "

"ပြောမယ့်စကားက တခြား မဟုတ်ပါဘူး မောင်ရယ်။ ခွဲရတော့မယ် ဆိုတာပါပဲ"

ယောက်ျားပျိုမှာ တုန်လှုပ်၍ သွားဟန်တူလေသည် ။

"ဒါဟာ မောင့်ကိုပေးတဲ့ လက်ဆောင်လား"

"မောင်မသိဘူးနော်။ ဒီတော့ သိအောင်ပြောရဦးမယ်။ ကျွန်မတို့ ရဲ့ အဘွား ဒီချီးနီး အမျိုးဆက်ဟာ အိမ်ထောင် နှစ်ဆက်ရှိခဲ့တယ်။ ပထမခင်ပွန်းနဲ့ ဒီချီးနီးအမည်ခံတဲ့ သားသမီးတွေ ရပြီးတော့ ဒုတိယခင်ပွန်းနဲ့ ဒီချီးနီး အမည်ခံတဲ့ သားသမီးတွေ ရခဲ့တယ်။ မြေယာအားလုံးလိုလို ကျွန်မတို့ ဘက်က ပါခဲ့တယ်။ အမျိုးမြင့်မြတ်တဲ့ မောင်တို့ ဒီချီးနီး အနွယ်တွေကတော့ ကုန်သည် တွေ ဖြစ်သွားကြတယ်။ ဒီအချိန်ကစပြီး မောင်တို့ ဟာ တံငါလုပ်ငန်း၊ သိုးမွေးလုပ်ငန်း၊ ကူးတို့ အခွန်ကောက်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေနဲ့ ချမ်းသာလာကြတယ်။ ကျွန်မတို့ လည်း မြေပိုင်ရှင်၊ လယ်ပိုင်ရှင်တွေ ဖြစ်လာခဲ့ကြတယ်။ သို့ပေမဲ့ မောင်တို့လို ရွှေမပေါလေ

တော့ဆင်းရဲတယ်။ ကျွေးရမယ့် ပါးစပ်ပေါက်တွေကလည်း အများ ပဲ"

"နေပါဦး၊ တို့ နှစ်ယောက်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့ တုန်း အိရယ်"

"ဆိုင်ပါသော်ကော မောင်ရယ်။ မောင်က ကုန်သည် လုပ်မယ့်လူမို့ သိသင့်တာပေါ့။ မောင်နဲ့ ကျွန်မတို့ ခပ်ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ မောင့်အဖေကကျွန်မတို့ အဖေကို ပိုက်ဆံကြေးငွေ ချေးငှားလေတော့ ခဏတစ်ဖြုတ်တော့ သင့်သင့်မြတ်မြတ် ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်ဟာ တပူးတွဲတွဲနဲ့ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရတယ်။ နောက် ချေးထားတဲ့ ငွေ ပြန်တောင်းတော့ မရတာနဲ့ ကူးတို့ ကို သိမ်းယူတော့ ဒီ ကိစ္စဟာ စနက်မီးဖြစ်တော့မှာ ပဲလို့ ကျွန်မ တွေးမိတယ်။ ဒါကြောင့် နောက်ကို မောင်နှင့်နှမလေးနဲ့ တွေ့ချင်ရင် ကျေးတောသူ ကျေးတောသားများ လို တောထဲမှာ ပဲ တွေ့ရတော့မယ်"

"ဒါတွေကို မောင်ကောင်းကောင်း ကြီး သိပါတယ် အိရယ်၊ အခု ဇလကြာပြီ၊ ၂ ခါပဲ စကား ပြောရသေးတယ် မဟုတ်လား။ ဒါထက် ခွဲရတော့ မယ်ဆိုတာက"

"ဒါက ဒီလို ဟျူးရဲ့ ၊ အခု ကျွန်မတို့လိုချင်တဲ့ လူတစ်ယောက် ပေါ်လာတယ်။ ပြင်သစ်မှူးမတ် မျိုးနွယ်ထဲက လူချောတစ်ယောက်ပဲ၊ သူဘယ် လောက်ချမ်းသာတယ်ဆိုတာ မှန်းဆလို့ မရဘူးတောင် ပြောသံကြားရတယ်။ အဖေ့ဘက်ကရော အမေ့ဘက်ကရော ပြည်နယ်တွေ အများကြီး အမွေရခဲ့သတဲ့ ။ သူ့နောက်မှာ တပည့် နှစ်ယောက်နဲ့ ပြင်သစ်နိုက်စ်သူရဲကောင်း ငါးယောက်ပါလာတယ်။ လက်နက်ကိုင် အစေအပါးတွေလည်း ပါလာတယ်"

"သူ့နာမည်က ဘယ်လိုတဲ့ လဲ အိရယ်"

"နာမည်တွေကတော့ အများကြီးပဲ၊ အင်္ဂလန်မှာ တော့ အက်ဒမန် အ

ကူး၊ ပြင်သစ်မှာ တော့ ကောင့်စ်နိုင်းယင်း၊ အီတလီမှာ တောင် သူ့ဘွား အကအမွေရထားတဲ့ နေရာတွေ ရှိသေးတော့ သော်ကက်ထရီးနား ခေါ် သတဲ့ "

"ဒီလောက် ချမ်းသာနေတဲ့ သူက ဘာကြောင့် အိကို လိုချင်ရတာလဲ ဟင်"

"ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ဒီမျက်နှာကြောင့်ပဲလား မပြောတတ်ပါဘူး ။လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လလောက်က ကျွန်မကို တွေ့သွားကတည်းက သဘောကျသွားတယ် ထင်ပါရဲ့ ။ ဖေဖေ့ဆီမှာ ကျွန်မကို တောင်းတော့ ဖေဖေကလည်း ကျသွားလေတော့ စေ့စပ်ပြီးသား ဖြစ်သွားတာပေါ့"

"အိကကော သူ့ကို သဘောကျလို့ လား"

"ဝေးပါသေးရဲ့ မောင်ရယ်။ နေနဲ့ လ ဝေးသလို ဝေးပါသေး"

ထိုစကားများကို ကြားရသောအခါ ဟျူး၏ မျက်လုံးများ သည် ဝင်း လက်၍ သွားလေသည် ။

"ဒီလိုကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ် အိရယ်။ ဒီလူ့အကြောင်းတော့ မောင်လည်း ကြားဖူးပါတယ်။ ကြားဖူးတဲ့ အထဲမှာ သူလျှို့လုပ်ရအောင် လာနေတဲ့ သစ္စာဖောက် တစ်ယောက် ဆိုတာလည်း ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မောင်ဟာ သူ့ကို လူချင်း ယှဉ်နိုင်ပါ့မလား အိရယ်"

"ယှဉ်နိုင်မယ်လို့ ထင်တာပဲ။ နို့ပေမဲ့ သူဟာ လူပျော့တစ်ယောက် တော့ မဟုတ်ဘူး "

"ဒါထက် အိဟာ ဟင်းရွက်ကလေးလို အရောင်းခံတော့မှာ လား။ မောင်တော့ ဘယ်နည်းနဲ့ မှ ကြည့်မနေနိုင်ဘူး"

"မခံပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ သဘောမတူဘဲ အတင်း လက်ထပ်ပေး

လိမ့်မယ် ထင်တယ်။ နို့ပြီး ကျွန်မဟာ ဒန်းဝစ်မှာ မွေးခဲ့တယ်"

"ဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ အိရဲ့ "

"ဘုန်းကြီး အိုကြီး ... "ဘာဒင်ဒရူးဆာနီး" ကို သွားမေးပါလား။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း စာကြည့်တိုက် ထဲမှာ ဂျွန်ဘုရင်နဲ့ အခြားဘုရင်တွေက ဒန်းဝစ်"

မြို့သူမြို့သားတွေကို ပေးခဲ့တဲ့ စာချွန်တော် မိတ္တူစာတစ်စောင်ကို ရဖူးတယ်"

"အဲဒီစာဟာ ဘာတဲ့ လဲ"

"အဲဒီစာထဲမှာ ဒန်းဝစ်က ဘယ်ယောက်ျားပျိုကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ မိန်းမပျိုကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သူတို့ သဘောမတူဘဲ မိဘတွေ အသက်ရှိနေစဉ် မှာ တောင် အတင်းအဓမ္မ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း မပြုနိုင်ဘူးလို့ ပါတယ်"

"အဲဒီအမိန့်ဟာ ခုထက်ထိ တည်မြဲသေးသတဲ့ လား"

"တည်မြဲနေသေးတယ်လို့ ထင်တာပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း ဘုန်းတော်ကြီးက ပြတယ်လို့ ထင်တယ်။ သူဟာ ကျွန်မတို့ အကြောင်းလည်း အတော်အတန်သိနေပြီဟာပဲ"

"ဒီလိုဆိုရင် အချစ်အတွက် စိတ်ချရတာပေါ့"

"အင်း.... စိတ်ချရလိမ့်မယ်၊ စောင့်သာနေ၊ မနက်ဖြန်ခါတောင် သူတို့နဲ့ အတူပါလာတဲ့ နစ်ကလပ်ကို ကျွန်မနဲ့ ‘အက်စ်မန်အကူး’ လက်ထပ်ပေးဖို့ တောင် ပြောထားပြီးပြီ၊ ဒါကတော့ ကျွန်မရဲ့ အိမ်မှာ ရှိနေသေးရင်ပေါ့လေ"

"ဒါကတော့ လက်ထပ်မယ့် သတို့ သားလည်း ရှိဦးမှာ ပေါ့ကွယ်။ ဒီ

ညမောင် သူ့ကို ရှာပြီးတော့ နှစ်ယောက်ချင်း တိုက်ဖို့ စကားဆိုမယ် အိ
ရေ"

ထိုသို့ ပြောဆိုပြီးနောက် သူသည် ခါးမှ ဓားမြှောင်ကို လက်ဝါးဖြင့်
အုပ်၍ ကိုင် လိုက်လေသည်။ ။

"ကုန်သည် တစ်ယောက်ရဲ့ သားက အခုလို သုံးမည်ရ လူချမ်းသာတ
စ်ယောက်ကို နှစ်ယောက်ချင်း တိုက်ဖို့ စကားဆိုရင် သူက လက်ခံမတဲ့
လား။ အို ... ဒီလိုနည်းနဲ့ ကျွန်မကို ကယ်နိုင်လိမ့်မယ် မထင်ပါဘူး
မောင်ရယ်"

ယောက်ျားပျိုသည် နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်ကာ ဦးခေါင်းငုံ့လျက် ရှိရာမှ ရ
တ်တရက် မော့လိုက်သည်။ ။

"မောင့်ကို ဘယ်လောက်များ ချစ်သလဲ အိရယ်"

အိသည် ပြုံးရယ်ရင်း လက်များကမ်းလိုက်ရာ မကြာမီ တစ်ယောက်
ကို တစ်ယောက် ပွေ့ဖက် နမ်းရှုပ်မိလေသည်။ ။ လူချင်းခွာလိုက်သောခါ
အိ၏ ချစ်စဖွယ် မျက်နှာလေးမှာ ရဲရဲနီလျက် ရှိနေတော့သည်။ ။

"မောင့်ကို ကျွန်မ ဘယ်လောက် ချစ်သလဲဆိုတာ မောင် ကောင်း
ကောင်း သိပါတယ်။ မောင်ဟာ ကုန်သည် သား တစ်ယောက်ပေမဲ့၊
တတ်နိုင်ရင် ဒီညတောင် လက်ထပ်ချင်ပါတယ် မောင်ရယ်"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အိရယ်။ မောင်ကလည်း အဲလိုပါပဲကွယ်။ မော
င်ဟာ အဆင့်အတန်း ငယ်ပေမဲ့ အိနဲ့ ထိုက်တန်ကြောင်းကိုတော့ ပြရဦး
မှာ ပေါ့။ အသက်နဲ့ ကိုယ် မြဲနေသမျှတော့ အိအတွက် ဘယ်တော့မှ ဂုဏ်
မငယ်စေရပါဘူး။ ဒါဖြင့်လည်း အိ မောင်နဲ့ အခုတစ်ခါတည်း လိုက်ခဲ့ပါ
လားဟင် ဒီည ဘုန်းတော်ကြီးဆီမှာ ခေတ္တတည်းခိုပြီး မနက်ဖြန်ကျ

တော့ ပြင်သစ်ကိုသွားမယ်။ မောင်တို့ သဘောနဲ့ လိုက်သွားကြတာပေါ့ "

"ဒါပေမဲ့ မောင့်အဖေက လိုက်ခွင့်ပြုပါ့မလား မောင်ရယ်"

"ဘာဖြစ်လို့ လိုက်ခွင့်မပေးရမှာ လဲ။ ဒီလိုလုပ်ရင် ဆွေမျိုး နှစ်ခု စပ်ကြားမှာ ရန်မီးဟာ ပိုပြီး ကြီးလာမှာ ပေါ့။ လိုက်ခွင့်မပေးရင်တော့ မောင့်သူငယ်ချင်း ကပ္ပတိန်တစ်ယောက် ဦးစီးတဲ့ သဘောနဲ့ လိုက်ကြ မယ်။ နို့ပြီး မောင်ဟာ အမေ့ဆီက ရထားတဲ့ ပစ္စည်းလည်း နည်း နည်းပါးပါး ရှိပါသေးတယ်"

"ဒီလိုဆိုရင် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လိုက်မယ်လေ၊ အိတော့ ဒီပြင်သစ်ကောင် ကို သိပ်မုန်းတာပဲ။ ဒါ့ထက် ကျွန်မတို့ ဘယ်လိုသွားကြမလဲ။ "ဝေါလဗာ တွစ်"ကူးတို့ ဘက်ကိုလား မောင့်မှာ မြင်းတွေလည်း မရှိပါလား"

"နို့ပေမဲ့ ဒီကနေပြီး ၅ ဖာလုံလောက်ဝေးတဲ့ နေရာက ကိုင်းတောထဲ မှာ လှေတစ်စင်း ဝှက်ထားတာ ရှိတယ်။ ဝေါဗာတွစ် ဟိုဘက်ကဆိုရင်၊ အမှောင်ထဲက မြင်သွားမှာ စိုးလို့ ချုံပုတ်တွေ ထဲက ကပ်သွားရလိမ့် မယ်"

"အလို ဘုရားရေ။ ဒါက ဘာသံပါလိမ့်"

"စင်ရော်ငှက်သံနဲ့ တူပါတယ်"

" မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး ။ မောင့်တပည့် ဒစ်" က စင်ရော်ငှက်လို အော်လိုက်တဲ့ အသံပဲ။ ဘေးအန္တရာယ် ရှိကြောင်း အချက်ပေးတာ၊ ဟော ... ပြောရင်းဆိုရင်း သူတောင် လာနေပြီ"

သို့ပြောဆိုနေခိုက် အရပ်ပိန်ပိန်ပါးပါး လူတစ်ယောက်သည် ခေါင်း ငိုက်စိုက်ချကာ သူ၏ လေးကို ကိုင်လျက် ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာရာ ၊ မိနစ်ဝက်ခန့်အကြာတွင် သူရှေ့သို့ ရောက် လာလေသည် ။ ထိုသူမှာ အ

သက် ၃၀ ရွယ်ခန့်ရှိသေးသော်လည်း မျက်နှာမှာ အတော်အတန် ရင့်ရော်လျက်၊ မွဲပြာပြာ မျက်လုံးများ ရှိ၏။ မျက်ခွံများကို ပင့်လိုက်သည့် အခါ၌ မူ စူးရှတောက်ပလျက် ပါးရေနပ်ရေရှိသော အသွင်အပြင်ရှိလေ သည် ။ သူ၏ ဦးထုပ်ကိုချွတ်၍ အိအား အရိုအသေ ပေးလိုက်ပြီးနောက် အသံခပ်တိုးတိုးနှင့် ပြောသည် ။

"သူတို့ လာနေပြီ သခင်၊ အတွေ့မခံချင်ရင် သခင်တို့ နှစ်ယောက် ပြေးကြရမယ်"

"ဘယ်သူတွေ လာနေသလဲ ဒစ်ရဲ့ ၊ ခပ်ရှင်းရှင်း ပြောစမ်းပါ ငါ့လူရာ "

"သခင်မအဖေ ဂျွန်ကလေဖာတင်ရယ်။ သခင်မ အစ်ကို ဂျွန်ရယ်။ ခေါင်းမှာ ငန်းဘဲရုပ်ပါတဲ့ ပြင်သစ်မှူးမတ် ဆိုတာရယ်။ သူ့နောက်က နှိ က်စ်သူရဲကောင်း သုံးယောက်နဲ့ လက်နက်ကိုင် ခြောက်ယောက်၊ ခုနစ် ယောက် လောက်ရှိတယ်။ နောက်ပြီးတော့ တစ်ဘက်က အီလစ်သောမ တ်စ်နဲ့ သူ့လူတွေ ...။

"အမဲလိုက်ခွေးတွေနဲ့ သိမ်းငှက်တွေရော ပါသေးလား"

"ဟင့်အင်း မပါဘူး၊ လားတွေပါတယ်"

"တစ်ခါဖြင့် ခက်ကြပြီ မောင်ရယ်။ သူတို့ ကျွန်မကို ခေါ်ရအောင်လာ တာပဲ။ ကျွန်မ သူတို့ နောက်ကိုတော့ မလိုက်ပါဘူး၊ ဒီ ပြင်သစ်ကောင်အ ကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဖေနဲ့ စကား များ ခဲ့တုန်းက လွှတ်ခနဲ ကျွန်မ ပါးစပ်က ထွက်သွားတယ်။ ဒစ် ဒီညွန့်ပြောင်းကြီး အကြောင်းကို ကောင်းကောင်း သိတယ် မဟုတ်လားဟင်။ မိုးချုပ်တဲ့ အထိ ဘယ်မှာ ပု န်းနေရင်ကောင်းမလဲဟင်"

"ကျုပ်နဲ့ အသာလိုက်ခဲ့ကြပါ"

သို့နှင့် ဒစ်သည် သူတို့ နှစ်ယောက်အား ကိုင်းပင်များ အကြားမှ ခေါ်သွားရာ၊ အလှမ်း ၂၀လောက် သွားမိသောအခါ ချောင်းကမ်းပါးအနီးတွင် ထူထပ်သော ချုံများ ၊ အခြား ကုန်းမြင့်ကလေးများ ရှိရာသို့ ရောက်သွားကြလေသည် ။ ယင်းကုန်းမြင့် တောင်ကြားအဝတွင် မမြင်နိုင်သော တွင်းတစ်ခုရှိရာ တွင်းဝတွင် ပေါက်နေသော အပင်များကို ဒစ်က ဖယ်ရှားကာ သူတို့ နှစ်ယောက်အား ပုန်းအောင်း၍ နေစေ၏။ ထို့နောက် သူကိုယ်တိုင်လည်း ပုန်းလိုက်ပြီး

"ခွေးတွေသာ မပါရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ ကို မတွေ့နိုင်ပါဘူး။ ရှူး...ရှူး မလှုပ်နဲ့ ၊ သူတို့ လာနေပြီ"

* * *

အတန်ကြာသည့်တိုင်အောင် မည်သည့်အသံကိုမျှ မကြားရဘဲရှိနေ၏။ သို့သော် မိနစ်ဝက်ခန့် ကြာသောအခါ မြင်းခွာသံများ ကြားရပြီးနောက် စကားပြောသံများ နှင့် ကိုင်းပင်များကျိုးသံ ကြားရလေသည် ။ မကြာမီ သူတို့ ပုန်းနေသည့် နေရာနှင့် မြစ်ကမ်းပါးအကြား လျှို့ဝှက်လေးတွင် လူနှစ်ယောက် မြင်းစီးလျက် ပေါ်လာပြီးနောက် သူတို့ သည် မြင်းများကို ရပ်တန့် လိုက်လေသည် ။

(အိ) "ဟိုဟာ ကျွန်မတို့ အဖေနဲ့ ပြင်သစ်ကောင်ပေါ့။ ကြည့်လိုက်စမ်း"

အညွန့်ပြရာသို့ ကြည့်လိုက်ရာ ခန့်ညားသော ဟန်အမူအရာရှိသည့် ဆာအက်ဒမန်အကူးကို ဟျူးမြင်လိုက်ရ၏။ အကူးမှာ ကျယ်ပြန့်လှသော ပခုံးများ ရှိပြီးလျှင် အရွယ်မှာ မကြီးလွန်း၊ မငယ်လွန်း၍ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရှိလှ၏။ သွက်လက် ဖျတ်လတ်သော မျက်လုံးများ နှင့် လေးထောင့်ပုံ ပြုလုပ်ထားသော မုတ်ဆိတ်လည်း ရှိလေသည် ။ ဆံပင်မှာ မည်းနက်ပြီးလျှင် သားမွေးအင်္ကျီ ရှည်ကိုဝတ်ဆင်ကာ မြင်းနက်ကြီး တစ်ကောင်ကို သည် ။

မိမိနှင့် ရည်းစားလုဘက်ကို ကြည့်ပြီးနောက်၊ ဟျူးသည် သက်ပြင်း

တစ်ချက်ချလိုက်၏။ စီးထားလေ မိမိမှာ သာမန် ကုန်သည် လေး တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းသတိရမိ၏။ ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် မိမိဖမ်းဆီး ရမိထားသော ချိုးငှက်ကလေးကို အကူးတည်းဟူသော သိန်းငှက်သည် အနိုင်အထက် သုတ်ယူတော့မည်ဟု လည်း စဉ်းစားမိ၏။ အိသည် ထိုစိတ်ကူးများကို သိသည့်ဟန်ဖြင့် ဖေါ်၏ မျက်နှာကို အကဲခတ်ကြည့်ရှုနေလေသည် ။ သို့သော် မည်သို့မျှ စကားမပြောဘဲ ဦးခေါင်းကို ငုံ့ကာ သူ့ချစ်သူ ဟား၏ လက်ကို ယုယစွာ နမ်းရှုပ်လိုက်ရာယင်းကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်း မှာ သူ့အား သက်ဆုံးတိုင် အရှင်သခင်အဖြစ်ဖြင့် အသိအမှတ်ပြုသည့် အထိမ်းအမှတ်ပင် ဖြစ်လေတော့၏။ ဟူးက ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြန်ပြောမည်အလုပ်တွင် အိက ပါးစပ်ကိုလှမ်း၍ ပိတ်လိုက်ရင်း လက်ညှိုးဖြင့် ညွှန်ပြ လိုက်လေသည် ။

အကူးသည် ပြင်သစ်သံ ခပ်ဝဲဝဲ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြောဆိုနေ၏။

(အကူး) "ဘယ်နှယ့်လဲ ဆာဂျွန်၊ ခင်ဗျားသမီးချော အိမ်ပြေးမကိုခုထက်ထိ မတွေ့ရသေးပါလား။ ခင်ဗျား သမီးက ကုန်သည် ရဲ့ စာရေးတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ဖို့ ဒီနေရာမျိုးကို လာတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တော့ဖြင့် မယုံပါဘူးဗျာ"

(ဆာဂျွန်) "ခင်ဗျား မယုံပေမဲ့ ကျုပ်တော့ ယုံတယ် ဆာအက်ဒမန်အကူး။ ကျုပ် သမီးဟာ အတော်ခေါင်းမာတယ်။ ခင်ဗျားဇနီးဖြစ်တော့ သိပါလိမ့်မယ်။ ဒီဒီကရက်ဆီကို သူကြိုက်နေတာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာပြီ ၊ ဒီအကောင်ရှိနေသမျှ တော့ သူဘယ်တော့မှ စိတ်ပြောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး"

(အကူး) "သူရှိနေသမျှ ဟုတ်လား။ ဒါဖြင့် သူ မရှိစေရဘူးပေါ့ ဗျာ"

(ဆာဂျွန်) "သူတို့ ကို ကျုပ် မုန်းပေမဲ့ ဒီကရက်ဆီတွေဟာ ကျုပ်တို့

အမျိုးတွေပဲ။ နို့ပြီး သူတို့ ဟာ ချမ်းသာတယ်၊ တန်ခိုးအာဏာရှိတယ်၊ ရာထူးကြီးကြီး မိတ်ဆွေတွေ ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့ အရာရှိတွေလည်း များတယ်၊ ဒီတော့ ကျုပ်အမိန့်နဲ့ ဒီသူငယ်လေးကို ခေါ်သွားရင် ဒီရန်စဟာ တော်တော်နဲ့ အေးမှာ မဟုတ်ဘူး ဆာအက်ဒမန်ရဲ့ "

(အကူး) "ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ်အမိန့်နဲ့ သေစေရမယ်ပေါ့ ဆာဂျန်ရယ်။ ကျုပ် လက်နက်နဲ့ တော့ မဟုတ်ဘူး ပေါ့ဗျာ။ ဒီလို အမျိုးနိမ့်တဲ့ လူနဲ့ ကျုပ်လက်နဲ့ မတန်ပါဘူး"

(ဆာဂျန်) "ဒီရန်ပွဲတွေ အကြောင်းတော့ ကျုပ် မကြားချင်ဘူးအက်ဒမန်"ဒစ်သည် လေးကိုမြှောက်၍ ပစ်လိုက်မည်ပြု၏ ။သို့သော် မပစ်ရသေးမီဟူးက မြားတံကို ပုတ်ချ လိုက်လေသည် ။

(အကူး) "မကြားချင်တာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ အလို ဘုရားရေ၊ ကျုပ်တို့ အတော် နိမိတ်မကောင်းတဲ့ နေရာ ရောက်နေတယ်"

(ဆာဂျန်) "ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆာဒက်ဒမန်"

(အကူး) "ကောင်းကင်ကို ကြည့်လိုက်စမ်း၊ သွေးရောင်ပြောင်းသွားတဲ့ မြစ်ကိုလည်း ကြည့်လိုက်စမ်း၊ ပြီးတော့ ကိုင်းပင်တွေလှုပ်ရှားပြီး လေကလည်း တဝီဝီ တိုက်လာတာ ကြောက်စရာပဲ။ နို့ပြီး ဆီးနှင်းတွေနဲ့ ထူးခြားနေတဲ့ ကျုပ်တို့ အရိပ်တွေကို လိုက်ကြည့်ပါဦး။ ကျုပ်အရိပ်က ကျင်းတစ်ခုနားမှာ ပြားပြားဝပ်နေတယ်။ ခင်ဗျား အရိပ်ကတော့ ကုန်းတန်းပေါ်မှာ ကျနေတာ သံခေါင်းစွပ်ဆောင်းထားတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းရုပ်လိုပဲ။ ဟော ပြောရင်းဆိုရင်း ရောင်သွားပြီးကျုပ်ဟာ ရူးနေပြီထင်တယ် ဆာဂျန်။ ဒါမှ မဟုတ်လည်း ခင်ဗျား တိုက်လိုက်တဲ့ ဝိုင်အရက်တွေ အတော်ပြင်းလို့ ပဲ။ ကိုင်းဗျာ၊ သွားကြစို့"

(ဂျန်) "နေပါဦး၊ ဟောဟိုမှာ ကျုပ်သားလာနေတယ်။ ဘာများကြားရ

မလဲ မသိဘူး။ ဟေ့ ဂျက်ရေ၊ မင်းနှမကို တွေ့ခဲ့ရဲ့ လားဟေ့" ဆာဂျန်
၏ သား ဂျက်သည် မြင်းတစ်စီးကိုစီးကာ သူတို့ အနားသို့ ရောက် လာ
လေသည် ။

(ဂျက်) "မတွေ့သေးပါဘူးဗျာ၊ ညွှန်ပြောင်းကြီး တစ်ခုလုံး ရှာကြ
တော့ဖို့တောင် လွတ်နိုင်မယ် မထင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သောမတ်ကက်စလန်
က သူ့ရဲ့ အင်္ကျီနီနီ ကလေးကို ကိုင်းပင်တွေကြားမှာ မြင်လိုက်ရသတဲ့ ၊
နို့ပြီး ဒီကရက်ဆီနဲ့ သူ့တပည့် ကရေးဒစ်နဲ့ အတူ ရှိနေတယ်"

ဆာဂျန်က ပြင်သစ်အမတ်ဘက်သို့ လှည့်၍

(ဆာဂျန်) "အဲဒီ ကရေးဒစ်ဆိုတာကတော့ အိမ်ခြေရာခြေမရှိတဲ့
ရူးကြောင်ကြောင် အကောင် တစ်ယောက်ပဲဗျာ။ ဟူးဒီကရက်ဆီနောက်
ကို အမြဲလိုက်နေတယ်။ သူက ရူးပေမဲ့ လျက်ပို့နဲ့ နော်ပို့ တစ်ဝိုက်မှာ
တော့ အတော်ဆုံး လေးသမား တစ်ယောက်ပဲ။ ကိုက် ၅၀ လောက်က
များ ဆိုရင် ခင်ဗျား အင်္ကျီကြယ်သီးပေါက်တွေ ကို တစ်ချက်မှ မလွဲအောင်
ပစ်နိုင်တဲ့ လူ"

(အကူး) "တကယ်လား ဒီလိုဆိုရင် သူ လူတစ်ယောက်ကို ပစ်နေတာ
ကျုပ် တွေ့ချင်တယ်ဗျာ"

(ထိုစဉ်က စစ်သားများ သည် ထိုကဲ့သို့ အစွမ်းရှိသူများအား စိတ်ဝင်
စားကြလေသည် ။)

(အကူး) "မိတ်ဆွေရေ သတ်ချင်ရင် အူးဒီကရက်ဆီကိုသာ သတ်
ချင်သတ်ပါ။ ရူးကြောင်ကြောင် အကောင်က နောင် အသုံးဝင်လာပါ
လိမ့်မယ်"

(ဂျက်) "ကောင်းပါပြီ ဆာအက်ဒမန်။ ကျုပ်နှမနာမည် ပျက်အောင်

လုပ်တဲ့ ခွေးမျိုးကို ၅ မိနစ်အတွင်း သစ်ပျော့ဖတ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပြမယ် ။ နို့ပြီး သူ့ခွေးမျိုးတွေရှိသေးတာ သတိပေးတဲ့ အနေနဲ့ နီးရာသစ်ပင်မှာ ချိတ်ဆွဲပြထားလိုက်ဦးမယ်"

(အကူး) "ဟေ့ မင်းစကားကို ငါမှတ်ထားလိုက်ဦးမယ်ဟေ့။ တကယ် လို့ များ တိုက်ဖို့ အခွင့်ကြုံတောင် မင်းကို ဦးစားပေးပါ့မယ်ကွာ"

ထို့နောက် ဂျက်က ဆာအက်ဒမန်အား သူ၏ အကြံအစည်များကို ပြောဆိုပြီးနောက် လက်ညှိုး ညွှန်ပြလိုက်ရာ မိုင်ဝက်လောက်အကွာ တွင် နေရာအနှံ့အပြားမှ မီးခိုးများ ပြူထနေသည် ကို တွေ့မြင်ရလေ သည် ။

(ဂျွန်) "မင်း ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ သားရယ်"

(ဂျက်) "ကိုင်းပင်တွေကို မီးရှို့တာလေဗျာ။ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ဖေဖေ၊ အိ ဘာမှ ဖြစ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အတူရှိနေကြရင်တော့ မြစ်ဘက် ထွက်လာ မှာ တော့ အမှန်ပဲ။ ဒီလိုဆိုရင် သူ့ကို မိရမယ် မဟုတ်လား"

ဂျွန်က "ဟဲ့ လူမိုက်၊ မင်းနှမအကြောင်း ဒီလောက်ပဲ မသိသား ဆိုးဝါးရသလား။ သူက ထွက်မလာဘဲ နေရင်နေမှာ ကွ။ ဒီတော့မှ ငါ့မှ သမီးတစ်ယောက်လုံး ဆုံးမယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့သမီးကို မင်းလိုသား မျိုး ၁၀ ယောက်နဲ့ မလဲနိုင်ဘူး။ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် မင်းတာဝန်ပဲနော်။ ကိုင်း လာလေဗျာ။ ဆာအက်ဒမန် ကျုပ်တို့ ဘာမှ မကြံနိုင်တဲ့ အတူ ကမ်းနားဘက်ကို သွားပြီးကြည့်ရအောင်" ၁၀ မိနစ်ခန့် ကြာမြင့်သွား၏ ။ အတွင်း၌ ပိတ်နေသူများ သည် မီးခိုးများ ပြူထွက်နေသည် ကို တွေ့မြင်ကြရလေသည် ။

(ဂရေးဒစ်) "ဟျူးရာ၊ ကျွန်တော့်ကို ခင်ဗျား ပစ်ခွင့်ပေးလိုက်ရင် သိပ် ကောင်းမှာ ပဲ။ အနည်းဆုံး နှစ်ယောက်လောက် ကျုပ်တို့ နဲ့ အတူ ငရဲပြ

ည် သွားတဲ့ အခါ ပါလာမှာ ပဲ။ အခုတော့ ကျွန်တော်တို့ ချည်း သွားရမ လိုဖြစ်နေပြီ"

(ဟူူး) "နေစမ်းပါကွာ။ သူတို့ က တို့ များကို သတ်ရအောင် လာပေ မဲ့ ဒီလူတွေကို ငါမသတ်ချင်ဘူး"

ယင်းကဲ့သို့ ပြောဆိုရင်း တွင်းနှုတ်ခမ်းပေါ်တွင် မေးတင်၍ ကြည့် နေသော အိ ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီးနောက်

"အချစ်ရယ်၊ အညံ့ခံလိုက်ရရင် ကောင်းမယ် ထင်တယ်။ မီးဟာ ရန် သူထက် ဆိုးတယ်။ တဖြည်းဖြည်းလည်း နီး လာပြီ"

(အိ) "ကျွန်မ မကြောက်ပါဘူး။ ဒီအကောင်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ကိစ္စက မီး ထက် ဆိုးသေးတယ် မဟုတ်လား"

ဟူူးသည် ဂရေးဒစ်နှင့် အတန်ကြာ တိုင်ပင်လျက်ရှိ၏။

(ဟူူး) "ဒီကိုင်းပင်ခြောက် အပုံကြီးတော့ ပြာကျသွားမှာ ပဲ။ ဒီတော့ မီးလောင်လို့ သေရင်သေ ဒါမှ မဟုတ်လည်း မီးခိုးမွန်ပြီးတော့ သေမှာ ပဲ ကွယ့်။

ဒီတော့ ရေဘက်ကိုရောက်အောင် သွားနိုင်ရင် ဘယ့်နှယ်လဲ ဒစ်"

ဒစ်က ခေါင်းခါလိုက်၏။

(ဒစ်) "ရေအိုင်တွေလည်း ရေခဲနေပြီ၊ နို့ပြီး အအေးမိသေမှာ ပဲဗျာ ကျုပ်တော့ ရေအေးကို သိပ်ကြောက်တယ်"

(ဟူူး) "ဒါဖြင့် ဘာလုပ်ရမလဲ ဒစ်ရဲ့ "

(ဒစ်) "အကောင်းဆုံး အကြံကို ပေးတုန်းကလည်း သခင်က မကြိုက် ဘဲကိုးဗျ။ သခင်သာ ကျွန်တော့်ကို မဆွဲလိုက်ရင် ပြင်သစ်ကောင်ရဲ့

လည်ပင်းမှာ မြားတန်းလန်း ဖြစ်နေပြီ"

ဟူးက "သူတို့ က မစမချင်း ဒီလိုလုပ်လို့ မဖြစ်သေးဘူး ဒစ်ရဲ့ ။
နောက်ဘာအကြံများ ရှိသေးသလဲကွဲ့။ ပြောစမ်းပါဦး"

(ဒစ်) "နေဦး၊ သူတို့ လည်း မီးခိုးတာနဲ့ တစ်နေရာရာကို ရှောင်သွား
လိမ့်မယ်။ ဒီတော့ မြစ်ဘက်ကို ကျုပ်တို့ ပြေးကြရအောင်၊ ကိုက် ၅၀
လောက်ဝေးတာပဲ။ လေဒီအီဟာ ဝမ်းဘဲလို ရေးကူးနိုင်တယ်။ သခင်
လည်း ကူးနိုင်တာပဲ၊ ကျွန်တော်တော့ ကံတရားပဲ သဘောထားပြီး နောက်က
လိုက်မယ်။ လူတွေကို ခုခံပြီးနေရစ်ခဲ့မယ်။ ကျွန်တော့်အကြံ ဘယ်
လိုသဘောရသလဲ သခင်မ"

(အိ) "ကောင်းတယ်လို့ လည်း မပြောဘူး။ ဆိုးတယ်လို့ လည်း မ
ပြောဘူး။ တို့ ရောက်တဲ့ နေရာမှာ နေရမယ်။ လုပ်ရမယ့် နေရာမှာ လုပ်
ရမယ်။ ကျွန်မတော့ ကလေးဆိုးလေးလို အိမ်ပြန်မှာ မဟုတ်ဘူး ။ လေး
နဲ့ ပစ်မယ်လုပ်တုန်းက မောင်ပဲ ဆွဲလိုက်သေးတယ်နော်။ ကျွန်မ မဟုတ်
ဘူး ။ ကျွန်မတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကာကွယ်ရတော့မှာ ပဲ"

သို့နှင့် ပြောဆိုပြီးနောက် ခေတ္တမျှ တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိရာ တဟု နှိုး
ဟု နှိုး တောက်လျက် ရှိသော မီးမှာ သူတို့ ဘက်နှင့် တဖြည်းဖြည်း နီးက
ပ် လာလေ သည် ။ မီးခိုးမွန်သဖြင့် အိသည် မျက်နှာကို အင်္ကျီနှင့် အုပ်
ထား၏။

ဟူးက ချောင်းဆိုးလျက် -

"တို့ များ သွားဖို့ အချိန်တော်ပြီ။ အလို၊ ဘုရားရေ နောက်ကျသွားပြီ
ထင်ပါရဲ့ ကွယ်၊ ကြည့်လိုက်ကြစမ်း"

ထိုသို့ပြောဆိုနေဆဲမှာ ပင် သူတို့ နေရာ မြစ်ကမ်းပါးအကြားရှိ ကိုင်း

တောကြီးမှ လွင့်စဉ်လာသော မီးပွားများကျကာ နေရာအနှံ့ အပြားတွင် ရုတ်တရက် မီးများ တောက်လောင်လျက် ရှိလေသည်။ ။

(ဒစ်) "လေတော့ ပြောင်းသွားပြီ၊ မီးနှင့်မဟုတ် ဟိုကိုရောက်နိုင်ရင် ရေနဲ့ ပေါ့ဗျာ၊ ဘယ်လို အသေခံမလဲ ရွေးကြပေတော့"ဒစ်က သူ၏ လေးကို သိမ်းဆည်း လိုက်လေသည်။ ။

(အိ) "ဘယ်လိုမှ အသေမခံဘူး"

ဟျူးသည် ရုတ်တရက် ကုန်းထပြီး -

"ကိုင်း မျက်နှာကို အုပ်ပြီးတော့ ဟိုရောက်အောင် ပြေးကြစို့။ ငါရှေ့ဆုံးက ပြေးမယ်။ နောက်ပြီး အိနဲ့ ဒစ် နောက်က လိုက်ခဲ့ကြ၊ ဟိုနေရာရောက်အောင် သွားပြီး ခုန်ချပေတော့ အဲဒီမှာ ရေနက်တယ်"

သူတို့ သည် ကိုင်းတောအတွင်းသို့ တိုးဝင်သွားကြ၏။ ထိုခဏ၌ အသံတစ်သံ ကြားလိုက်ရသဖြင့် သူတို့ အား တွေ့သွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိရလေတော့သည်။ ။

ခြေသွက်သောအိသည် ဟျူးကို လွန်သွားပြီးလျှင် မီးတွင်းသို့ ပထမဆုံး တိုးဝင်သွားကာ လွန်မြောက်သွား၍ အားလုံးပင် အနည်းငယ်မျှ မီးမြှိုက်ခြင်း ခံရသော်လည်း ဘေးမသီရန်မခဘဲ လွန်မြောက်သွားလေ၏။ သူတို့ ၏ ရှေ့အလှမ်း ၃၀ ခန့်အကွာ၌ ကုန်းစွန်းကလေးတစ်ခုသည် ဘလိုက်ဘတ် မြစ်အတွင်းသို့ ထိုးထွက်လျက်ရှိ၏။ သူတို့ လက်ယာဘက် အလှမ်း ၁၀၀ အကွာ၌ ကားကလေးဗာဒင်တို့ လူစုသည် အပြေးလာ၍ နေကြလေသည်။ ။

အိနှင့်ဒစ်တို့ ကုန်းစွန်းပြောင်ပြောင်သို့ ရောက်ပြီးမှ နောက်သို့ ပြန်၍ ကြည့်လိုက်ရှုလိုက်ရာ ဟျူးမပါကြောင်း သိရတော့၏။

ဟူသည် သစ်မြစ်တစ်ခုနှင့် တိုက်မိ၍ လဲကျသွား၏။

ဒစ်သည် လေးကို အိတ်ထဲမှ ထုတ်ကာ ညှို့တပ်ပြီး မြားတစ်စင်းကို လည်း အဆင်သင့် ထားလေသည် ။

ဟူသည် လဲကျရာမှ အထလိုက်တွင် အနီးသို့ ရောက်လျက်ရှိသော လူတစ်ယောက်က ခုန်၍ လက်နှစ်ဘက်နှင့် ချုပ်ကိုင်ဖမ်းဆီး လိုက်လေ၏။ သို့သော် မှာ အားကောင်းသူ တစ်ယောက် ဖြစ်ရကား ထိုသူကို မြေကြီးပေါ်သို့လှဲချကာ လျင်မြန်စွာ ရုန်းထွက်လိုက်၏။ ထို့နောက် သူ့ခါးမှ ဓားမြှောင်ကို ထုတ်ယူ ကိုင်မြှောက်လျက် ရှေ့မှ ကာဆီးရပ်နေသူအား "လမ်းဖယ်ကြ" ဟု အော်ရင်း ဆက်ပြေးလေသည် ။

သူ၏ ဟန်အမူအရာနှင့် ဓားကို ကြောက်ရွံ့ကြသောကြောင့် လမ်းဖယ်၍ ပေးလိုက်ကြ၏။ သို့သော် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလာသော ဂျွန်က လေဗာဒင်လျှင် လမ်းဖယ်၍ မပေးဘဲ ရှိနေသည် ။ ဟူသည် သူ့အား တွန်းဖယ်၍ ဆက်လက်ပြေးမည် အပြုတွင် သူ၏ မျက်နှာကို တစ်ချက် လှမ်း၍ ရိုက်လိုက်၏။

"ဒီကရက်ဆီ သူခိုးကိုမိပြီဟု ဖမ်းပြီး ကြိုးစင်သာ တင်ကြပေတော့"

ယင်းကဲ့သို့ လူရော နှုတ်ပါ အစော်ကား ခံလိုက်ရသည် တွင် ဟူ၏ မျက်နှာမှာ ရှက်သွေးမွန်ကာ ဖွေးခနဲ ဖြစ်၍ သွားလေ၏။ ကလေဗာဒင်၏ တပည့်ကလည်း ဝိုင်းအုံ၍ လာကြတော့၏။ ထိုအခိုက်တွင် ဒစ်၏ အသံကို အောက်ပါအတိုင်း ကြားလိုက်ရလေသည် ။

(ဒစ်) "ဆာဂျွန်ကလေဗာဒင် ခင်ဗျားလူတွေ ကျုပ်သခင်ကို မနှောင့်ယှက်ရအောင် အမိန့်ပေးလိုက်ပါ။ နို့မဟုတ်ရင် ခင်ဗျားအသည်းကို ပေါက်ထွက်သွားအောင် ကျုပ်ပစ်လိုက်မယ်" ယင်းသို့ ပြောဆိုရင်း သူသည် လေးကို မြှောက်၍ ချိန် လိုက်လေသည် ။

ဆာရွန်က တစ်စုံတစ်ရာ တီးတိုး ပြောလိုက်သဖြင့် သူ့လူများ သည် လည်း နောက်သို့ ဆုတ်ပေး လိုက်ကြလေသည်။ ။ ပြင်သစ် နိုက်စ်သူရဲ ကောင်း တစ်ဦးကား အနီးတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ။ ထိုလူသည် ဟူးအား ဖမ်းရန် လက်တစ်ဖက်ဆန့်တန်းလိုက်ရာ ဟူး၏ ပခုံးဆီသို့ လက်မ ရောက်မီပင် လေးပစ်သံ ကြားလိုက် ရပြီးနောက် မြားတစ်စင်း ထိုလူ၏ လက်ဖဝါး၌ စိုက်နေတော့သည်။ ။ ဤတွင် အားလုံး လမ်းဖယ်ပေးလိုက် ကြသဖြင့် ဟူးသည် ဆက်လက်ပြေးမည် ဆိုက ပြေးနိုင်၏။ သို့သော် သွေးဆူနေပြီ ဖြစ်သဖြင့် ဤနေရာ၌ပင်မလှုပ်မယှက် ရပ်နေလေသည်။ ။

(ဟူး) "ဟေ့ ကလေးဗာဒင် တွင်းထဲမှာ ငါပုန်းနေတုန်းက ငါနဲ့ တစ်ယောက်ချင်းတွေ့ရင် ငါ့ကို သစ်ပျော့ဖတ်ဖြစ်အောင် သစ်ပင်မှာ ချိတ်ဆွဲထားမယ်လို့ မင်းပြောတာ ငါကြားလိုက်ရတယ်။ ကိုင်း ... အခု တွေ့ပြီ၊ ဟိုမှာ လည်း သစ်ပင် ရှိတယ်။ ပထမ မင်းဟာ ငါနဲ့ မင်းနှမကို မီးလောင်တိုက်သွင်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်။ ဒုတိယ ငါ့မျက်နှာကို ရိုက်တယ် ။ ကဲ ... ဒီတော့ မင်းစကားအတိုင်းပဲလုပ်ချင်သလား။ ဒါမှ မဟုတ်ရင် မင်းမျက်နှာကို ရိုက်ပြီးတော့ ငါသွားရမလား တစ်ခုတော့ သတိထားပေါ့ နော်၊ မင်းခွေးတွေ ငါ့အနားကပ်မလာစေနဲ့ ၊ ကရေးဒစ်ရဲ့ မြားတွေ အများကြီးရှိသေးတယ်"

ယင်းကဲ့သို့ အပြန်အလှန် စကား ပြောနေခိုက်တွင် ဆာအက်ဒမန်အ ကူးသည် ရှေ့သို့ မြင်းစီး၍ ထွက်လာလျက် ခန့်ညား ထည်ဝါသော အမူ အရာဖြင့် ဂျန်အား

"ဟောဒီ ကုန်သည် ပြောတာ မှန်တယ်လေ။ သူ့ကို တိုက်ရင်တိုက် ဒါမှ မဟုတ်လည်း သူ့ကို ရိုက်သလို ခင်ဗျား ပြန်အရိုက်ခံပေါ့ "

သို့ပြောဆိုပြီးလျှင် တီးတိုးလေသံဖြင့်

"ခင်ဗျား ဓားက သူ့ဓားထက်ရှည်တယ်။ ဒီတော့ အားလုံး ဒုက္ခတွေ့ပြီး ပြတ်သွားအောင် သူ့ကို ကိစ္စတုံးလိုက်ပေါ့ ဂျန်။ နို့မဟုတ်ရင် ခင်ဗျား လူတွေက ခင်ဗျားကို လူကြားတစ်ယောက်လို့ ပြောကြလိမ့်မယ်"

နဂိုကလည်း သတ္တိရှိသဖြင့် တိုက်တွန်းရန်ပင် မလိုတော့ချေ။ ဂျန်သည် သူ၏ ဖခင်ဘက်သို့ ကြည့်ပြီးနောက်

"ဒီအကောင်ကို ဒဏ်ပေးဖို့ အခွင့်ပြုပါ သလားခင်ဗျာ"

"မင်း သူ့ကို မရိုက်ခင်က ဒီစကားကို မေးဖို့ ကောင်းတယ်။ မင်း လူကြီးလူကောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ မဟုတ်လား။ အခုမှ ဖြင့် သဘောကျသလိုသာလုပ်တော့၊ အင်း ... ပြန်အရိုက်ခံရင်တော့ ဘလိုက်ဘတ်မှာ နေမယ် စိတ်မကူးလေနဲ့ မောင်"

တစ်ချိန်လုံး နှုတ်ဆိတ်နေခဲ့သော အိက သူရပ်နေသော မြစ်ကမ်းဘက်ဆီမှ နေ၍ "မောင်ကြီး ဂျန် မောင်ကြီးရဲ့ သားချင်း ကျွန်မရဲ့ ချစ်သူ ဟျူးကိုတိုက်လို့ အရေးနိမ့်ခဲ့ရင် မောင်ကြီးအပြစ်နဲ့ မောင်ကြီးပဲ၊ မောင်ကြီးက သူ့ကိုစရိုက်တာ၊ သူက စရိုက်တာ မဟုတ်ဘူး ။ ဒီတော့ သတိပေးထားပါရစေ။ သူ့ကိုလွှတ်လိုက်ပါ။ ကိုလည်း ကျွန်မ တစ်ခုတောင်းပန်ပါရစေ။ တကယ်လို့ မောင်ကြီးဟာ လက်နက်ချလိုက်ရင် သူယောက်ျားကောင်း မပီသဘဲ ရိုက်လိုက်တာကို မေ့ပြီး ဒီကိုသာ လာခဲ့ပါ"

ဟျူးက ဂျန်အား လှမ်း၍

"မင်းလေးရဲ့ မဟုတ်လား။ သူဟာ မင်းနှမ ဖြစ်လေတော့ သူ့စကားနားထောင်ရင် ငါအေးအေးဆေးဆေးပဲ သွားမယ်"

(ဂျန်) "မင်းဟာ သူရဲဘောနည်းတဲ့ အကောင်၊ မိန်းမသူခိုး၊ တို့ဆွေမျိုးတွေကိုလည်း အနှောင့်အယှက် ပေးတယ်။ ဒီကိစ္စဟာ မင်းအခု

သေမှ ပဲ အေးမယ်သိရဲ့ လား"

(ဟူူး) "ငါသေမယ်၊ ရှင်မယ် ဆိုတာကတော့ ဘုရားသခင် သိပါ တယ်ကွာ။ နို့ပေမဲ့ငါသိချင်တာက တကယ်လို့ မင်းသေခဲ့လို့ ရှိရင် မင်း လူတွေကပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပြင်သစ်တွေကပဲ ဖြစ်ဖြစ် ငါ့ကို တိုက်ဦးမှာ လား။ ဒါမှ မဟုတ်လည်း ငါ့ကို ရန်ငြိုး ဖွဲ့ကြမှာ လား။ ကိုင်း ပြောစမ်းပါ ဆာဂျန်ကလေးဗာဒင်"ထိုအခါ ဖခင်ကြီးက ကြားဖြတ်၍

"တကယ်လို့ ငါ့သားကို မင်းသတ်နိုင်တောင် ဒီကိစ္စအတွက် ငါတား နိုင်လို့ ရှိရင်ပေါ့လေ - ဘယ်သူမှ လက်တောင် မမြှောက်စေရပါဘူး။ နို့ ပေမဲ့ မင်းနဲ့ ငါ ရန်ဖြစ်စရာ အကြောင်း ရှိသေးတယ်ကွယ့်"

ယင်းကဲ့သို့ပြောရင်း ဆိုရင်း အိ ဘက်သို့ လက်ညှိုး ညွှန်ပြ လိုက်လေ သည် ။

"တကယ်လို့ မင်း နောက်ထပ် အနှောင့်အယှက် ပေးနေသေးရင် မင်းသေရမှာ အမှန်ပဲ။ သူဟာ မင်းအတွက် မဟုတ်ဘူး "

(အကူး) "မိတ်ဆွေကလေး ခင်ဗျား၊ ဟောဒီ အမျိုးသမီးဟာ သူ့ဖခင် နဲ့ ဆွေမျိုးတွေ သဘောတူတဲ့ အတွက် မနက်ဖြန် ကျပ်ဇနီးဖြစ်တော့ မယ်ဆိုတာ တစ်ဆိတ် နားလည် ထားစေချင်တယ်။ တကယ်လို့ များ ဆ က်ပြီး နှောင့်ယှက်မယ် ဆိုရင်တော့ မောင်နဲ့ ကျုပ်ဟာ အဆင့်အတန်း ချင်း မတူလို့ မထိုက်ပေမဲ့ အခွင့်သာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကြွက်တစ် ကောင်ကို သတ်သလို မောင့်ကို သတ်လိုက်မယ်။ ကျုပ်ရဲ့ သူရဲကောင်း ဂုဏ်သရေကို ထောက်ထားပြီး ပြောဆိုပါတယ်"

ဟူူးက ခပ်ထန်ထန်ဖြင့် "ခင်ဗျား ဘာပဲပြောပြော အိဟာ ခင်ဗျားအ တွက် မဟုတ်ဘူး ။ သေသေ ရှင်ရှင် ကျုပ်နဲ့ အတူ ရှိစေရမယ်။ ခင်ဗျား ရဲ့ သူရဲကောင်း ဂုဏ်သရေ ဆိုတာကတော့ ဒီမှာ လာပြီး ပြင်သစ်ဘုရင်

ဖိလစ်ရဲ့ သူလျှိုလုပ်နေတဲ့ သစ္စာဖောက်တစ်ယောက်အဖို့ ဘယ်မှာ ရှိနိုင် ပါ့မလဲ။ အိုး ဓားကို ကိုင်မနေပါနဲ့ ဦးလေ။ ကျုပ်နဲ့ တိုက်ခိုက်ဖို့ အဖက် မ ဟုတ်ဘူး ဆို၊ ဒီတော့ကျုပ်နဲ့ တန်တဲ့ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ပထမ အစ တိုက်ပါရစေ"

ယင်းကဲ့သို့ ရဲဝံ့စွာ ပြောလိုက်သောအခါ ပြင်သစ်စကား အင်္ဂလိပ်စ ကားများ ဖြင့် ညံ့၍ သွားလေတော့၏။

ဆာဂျွန်က

"ကိုင်း ဒီကိစ္စကို ဘာပြောမလဲ ဆာအက်ဒမန်။ ခင်ဗျားဟာ အမျိုးအဆွေကြီး တစ်ယောက်၊ ပစ္စည်းဥစ္စာလည်း ချမ်းသာတယ်။ ကျုပ် သမီးနဲ့ လည်း စေ့စပ်ပြီးသား။ ချစ်ခင် ရင်းနှီးတယ်။ နို့ပေမဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ သစ္စာတော် စောင့်သိရုံသေပြီး သစ္စာဖောက်တွေနဲ့ မဆက်ဆံလိုတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်တယ်"

(အကူး) "ကျုပ် ဘာပြောရမလဲ။ ဒီအကောင် အလိမ်ကောင်းသလောက် အတိုက်ကောင်းရင် ခင်ဗျား သားဟာ နိုင်ဖို့ လည်း သိပ်မရှိဘူးဆို တာပဲ။ ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျား သိတဲ့ အတိုင်း ကျုပ်ပိုင်တဲ့ မြေတွေကို ကြည့်ရ အောင်လာတာ။ ကျုပ်ရဲ့ အရှင်သခင် အင်္ဂလန်ပြည့်ရှင်ဟာ ဖိလစ်နဲ့ နောက်ထပ် စစ်ပွဲတစ်ပွဲ တိုက်ဖို့ အင်အားကို ကျုပ် ဆုံးရှုံးရအောင်လာ တာ မဟုတ်ဘူး ။ ဒါဖြင့်လေ နိုင်ငံရေးတွေ ထားလိုက်ဦး။ အမောင် ဇာတ်လိုက်ဖြစ် လာပြီ။ စကားပြောနေဖို့ အချိန် မရှိဘူးကွ"

"အားလုံး ဘေးဖယ်လိုက်ကြဟေ့၊ စာရင်းရှင်းပါစေ၊ သူတို့ နှစ်ယောက်ချင်း"

(ဂရေးဒစ်) "ဟေ့ ငါ့သခင်က သူ့သွေးသားချင်း ကလေးဒင် ရဲ့ သား ကိုလှီးမယ်။ ကျန်တဲ့ လူတွေက ဘေးဖယ်ကြဟေ့၊ မဖယ်တဲ့ လူတော့

မြေကြီးနဲ့ အိပ်ရလိမ့်မယ်" သို့ပြောဆိုရင်း သူသည် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော လေးကြီးကို ညာဘက်လက်ဖြင့် ပုတ်ကာ ရုတ်တရက် ညှို့ကိုကိုင် လိုက်လေသည်။ ။ သို့နှင့် ဟူးနှင့်ဂျွန် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက် ကြ၏။ သူတို့ ၏ ပတ်ပတ်လည် အလှမ်း ၂၀ ခန့် အကွာတွင် ဆာဂျွန်၏ လူများ နှင့် ပြင်သစ်များက ဝိုင်းရံထားလေရာ အိနှင့် ဂရေးဒစ်ရှိသော မြစ်ဘက်၌ ကား ကွက်လပ်ကလေးတစ်ခုရှိလေသည်။ ။

ဟူးသည် အရပ်ရှည်၏။ သို့သော် သူ့ထက် တစ်နှစ်ကြီးသော ဂျွန်က မူ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် တုတ်ခိုင်ပြီးလျှင် အကိုင်အတွယ်လည်း ပိုမို ကျွမ်းကျင် သောကြောင့် သူတို့ နှစ်ယောက် ဘက်ညီသည် ဟု ဆိုရပေမည်။ သို့သော် ဂျွန်၏ ဓားမှာ ဟူးကိုးသည့် ဓားထက် လက်ဝါးသာသာ ခန့်ရှည်ပြီးလျှင် ဟူး၏ ဓားမှာ မူ ရှေးရောမတို့ ကိုင်ဆောင်သည့် နှစ်ဘက်သွား ဓားမျိုးဖြစ်လေ၏။ ဟူးတွင် သံချပ်အင်္ကျီဝတ်နိုင်ခွင့် မရှိသကဲ့သို့ ဂျွန်မှာ လည်း တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် ထွက်လာခဲ့ခြင်း မဟုတ်သောကြောင့် နှစ်ဦးစလုံး၌ပင် သံကိုယ်ကျပ် အင်္ကျီများ မရှိချေ။ သူတို့သည် အတန်ကြာမျှ မလှုပ်မယှက် ရပ်နေကြရာ ဝင်လုဆဲနေရောင်ခြည်သည် သူတို့ အပေါ်သို့ ကျရောက်လျက် ရှိလေသည်။ ။ နီရဲသော နေရောင်အောက်သို့ အနီရည်ဖြင့် ပြည့်လျက်ရှိသော ဘလိုက်မြစ် ရေပြင်သည် လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်တွင် ဝက်ခေါင်းထိုး ပျံသန်းလာသည့် တောငန်းများ သည် လည်းကောင်း အနီရောင်သန်း၍ နေကြ၏။

ဒစ်က အစွမ်းပြလိုသဖြင့် သူ၏ လေးကြီးကို မြှောက်ကိုင်ကာ တောငန်းပျံသန်း လာရာသို့ အမှတ်မထင် မြားတစ်စင်းလွှတ်လိုက်ရာ ရှေ့ဆုံးမှ ပြန်လာသည့် ငန်းတစ်ကောင်ကို မှန်သွား၏။ ထိုငန်းလေးသည် လေးငါးပတ်မျှ လေထဲတွင် ဝဲပြီးနောက် လူအုပ်များ ထဲသို့ ကျလာရာ၊ ဆာအက်ဒမန်အကူးနှင့် ဂျွန်ကလေးဗာဒင်တို့ ၏ ဆံပင်များ ပေါ်တွင် သွေးစ

များ စင်၍ သွားလေသည်။ ဆာရွန်သည် ရှေ့သို့ မြင်းစီး၍ ထွက်လာပြီး နောက်တိုက်ခိုက်မည့်သူ နှစ်ယောက်အား -

(ဆာရွန်) "အရေးနိမ့်တဲ့ လူကို မညှာနဲ့ နော်။ သေသည် အထိ တိုက်ခိုက်ရလိမ့်မယ်"

နှစ်ယောက်သား ဦးခေါင်းကို ညင်သာစွာ ညိတ်၍ ပြလိုက်ကြ၏။

(ဆာရွန်) "ကိုင်း ... တိုက်ခိုက်ကြပေတော့"

သို့ပြောဆိုပြီးနောက် နောက်သို့ ဆုတ်သွားရာ အကူးက သူ့အင်္ကျီလက်တွင် ပေနေသော ငန်းသွေးများကို သုတ်ပြီး

(အကူး) "ပထမဆုံးထိအောင် တို့ နိုင်တဲ့ လူနိုင်မှာပဲ။ ဘုရားသခင် တော်ကြောင့် ခင်ဗျား သားရဲ့ ဓားက ပိုရှည်နေတယ်"

တိုက်ခိုက်သူ နှစ်ဦးသည် တစ်ခဏမျှ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ နေ၍ တစ်ဦး နောက်တစ်ဦး လှည့်ပတ်ကာ လိုက်နေကြလေသည်။ ရွန်သည် ရှေ့သို့ အတင်းတိုးလာပြီး ဓားနှင့်ထိုးလိုက်ရာ၊ ဟျူးက နောက်သို့ ဆုတ်ပေးလိုက်၏။ တစ်ဖန်နောက်တစ်ကြိမ် တိုးဝင်လာပြီး ထိုးပြန်ရာ ဟျူးက လည်း နောက်သို့ ခုန်ကာဆုတ်ပေးလိုက်ပြန်၏။ တတိယအကြိမ်၌ မူ ဟျူးသည် ထွက်ပြေးသကဲ့သို့ ခပ်သွက်သွက်ကလေး ဆုတ်ပေးလိုက်သဖြင့် ကလေးဗာဒင်တို့ အထဲမှ "ဒီအကောင် ကြောက်တယ်ဟေ့" ဟု ပြောင်လှောင်သံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

(အိ) "သူ ထွက်ပြေးတာ မဟုတ်ဘူး နော်"

(ဒစ်) "သခင်က သူ့ကို မြစ်ကမ်းပါးဘက် မြှူခေါ်နေသလားမှ မသိဘဲ"

"

ဤသို့ ပြောဆိုနေဆဲမှာ ပင် ဟျူးသည် ရွန်၏ ဓားချက်ကို ရှောင်

လိုက်ရာ၌ ငန်းသေကောင်ကို ခလုတ်တိုက်မိပြီး အတန်ငယ် ယိုင်၍ သွားလေ၏။ ထိုအခါ ဂျန်က တအားခုန်၍ ခုတ်လိုက်ရာ ဟူးလဲကျသွားလေ၏။

(အိ) "သူ့ကို ထိသွားသလားဟင်"

(ဒစ်) "မထိပါဘူး ... လက်မဝက်လောက် လွဲသွားတယ် ထင်တယ်"

ထိုခဏ၌ပင် ဟူးသည် ဂျန်၏ ခြေထောက်ကို ဘယ်ဘက်လက်ဖြင့် ဖမ်းကိုင်ကာ ပေါက်ချလိုက်ရာ ဂျန်လည်း ပက်လက်လန် ကျသွားပြန်၏ ။ နှစ်ယောက်သား မြေကြီးပေါ်၌ လဲကျနေလေသည် ။ ထိုအခါ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဖက်၍ လုံးကာ တစ်ပြန်ပြီးတစ်ပြန် မြေပေါ်တွင် လှိမ့်လျက်ရှိကြ၏။ သူတို့ လုံးနေသဖြင့် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဓားဖြင့် မထိုးသာဘဲ ရှိနေလေသည် ။

(ဒစ်) "မင်္ဂလာရှိသော အချိန်ပဲ ဂျန်ရေ သူလည်မျို ကို ထိုးလိုက်ပါလား သခင်ရာ လည်မျိုကို ထိုးပြီး"

ဂျန်ပက်လက်လန်လဲနေဆဲအခိုက်၌ ဟူးသည် လျင်မြန်စွာ ခူးဖြင့် ဖိ၍ ဓားကို မြှောက်ကိုင် လိုက်လေ၏။

(ဟူး) "မင်းအညံ့ခံမလား"

(ဂျန်) "ဟင့်အင်း"

ဟူးသည် တစ်စုံတစ်ရာ မပြုလုပ်မီ မတ်တတ် ရပ်လိုက်ပြီးလျှင် သူ၏ ရန်သူကိုလည်း အရပ်ခိုင်း လိုက်လေသည် ။

ဟူးက

"မင်းကို ငါသတ်နိုင်ပေမဲ့ မသတ်ပါဘူးကွာ"

ထိုအခါ ကြည့်ရှုသူတချို့က အော်လိုက်ကြလေသည်။ သို့နှင့် သူတို့သည် ဆက်လက် တိုက်ခိုက်ကြပြန်ရာ၊ ဟူးကသာ အတင်းဖိ၍ တိုက်ခိုက်နေသဖြင့် -

(ဒစ်) "မျက်နှာလွှဲထားပါ သခင်မ၊ ယခုတစ်ယောက်ယောက် သေရတော့မယ်"

သို့သော် အိက လွဲမထားနိုင်ပေ။

ဓားဖျားသည် နောက်ဆုံးအကြိမ်၌ နီလွင်သော နေရောင်အောက်တွင် လက်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီးနောက် ဟူး၏ ဓားမှာ ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။ ဂျန်သည် လက်နှစ်ဖက်ကားလျက် နောက်သို့ ပက်လက်လန်ကာ ရေထဲသို့ ကျသွားလေ၏။

ဟူးသည် မြစ်တွင်းသို့ကြည့်ကာ ရပ်ပြီးနောက် ငန်းသေကောင်ရှိရာသို့ ပြန်လာရာ၊ ထိုအချိန်တွင် ဆာဂျန်ကလေဗာဒင်သည် မူးမေ့ကာ မြင်းပေါ်မှ လိမ့်ကျသွားသဖြင့် သူ၏ နောက်လိုက်များ ထံမှ ကြိမ်းမောင်းဟစ်အော်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ထိုသူများ သည် "ဒီအကောင်ကို ဝိုင်းသတ်ကြဟေ့" ဟစ်အော်ရင်း ရှေ့သို့ပြေးလာကြရာ ဟူးသည် ကုန်းစွန်းထိပ်သို့ အတင်းပြေးသွားလေ၏။

(အိ) "ကိုင်း၊ အခု ဘာလုပ်ကြမလဲ မောင်"

ဟူးက တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်၍ မပြောဘဲ မြစ်ပြင်ဘက်သို့ တစ်လှည့်၊ လူအုပ်ကြီးဘက်သို့ တစ်လှည့် ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ရေပြင်ကို လက်ညှိုးထိုး၍ ပြလိုက်၏။

(ဒစ်) "ကိုင်း ကူးပြေးကြပေတော့ သူတို့ ကို ကျွန်တော် ခုခံရင်းနေရစ်ခဲ့မယ်"

အိသည် သူ၏ ကုတ်အင်္ကျီအနီကို ချွတ်လိုက်၏။

(ဟူူး) "မင်းအစ်ကို ငါ သတ်ခဲ့တာလဲ သတိရဦးနော်"

(အိ) "သူက မောင့်ကို သတ်မလို့ ဆိုတာပဲ သတိရပါတယ်"

ထို့နောက် အိသည် အေးစက်သော ရေထဲသို့ ခုန်ဆင်းလိုက်ရာ ဦးခေါင်းပါ မြုပ်၍ သွားလေ၏။ ပြန်၍ ပေါ်လာပြီးသောအခါ သူ၏ အနီးတွင် ဂျန်၏ ဦးခေါင်းကို တစ်ခဏမျှ တွေ့လိုက်ရပြီးနောက် နောက်ထပ် မတွေ့လိုက်ရတော့ပေ။ ဟူူးသည် အိ၏ နောက်တွင် ခုန်ချလိုက်ရာ သူတို့ သည် ဘေးချင်းယှဉ်ကာ တစ်ဘက်ကမ်းသို့ ကူးခပ်နေကြလေသည်။

ကုန်းစွန်းအကွေ့တစ်ခုကို ကျော်လွန်ပြီးနောက် မိုးမခပင်အုပ်ကလေး တစ်ခုတွင် ကမ်းဘက်သို့ တက်မိကြလေသည်။

(ဟူူး) "ပထမမီး နောက်တော့ရေ၊ ဟုတ် လိုက်လေကွယ်"

(အိ) "မောင်ဟာ အချစ်ထက် သေမင်းကို လက်လွှတ်ခဲ့တယ်။ ဒါထက် အခုဘယ်ကို သွားကြမလဲ"

(ဟူူး) "ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားပြီး ငါ့ဆွေမျိုးတွေ စုရမယ်။ လာပါလေ ... မင်းသွေးတွေ ခဲမကုန်ခင် သွားကြပါစို့"

သို့နှင့် သူတို့ သည် ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လာကြရာ၊ ထိုအချိန်မှာ မှောင် လာပြီဖြစ်၍ ဆီးနှင်းများ လည်း ကျစပြုလာသဖြင့် လမ်းကိုပင် အတော်ရှာကြရ၏။

(ဟူူး) "ကရေးဒစ်သာ ပါရင် ကောင်းသားပဲကွယ်။ နို့ပေမဲ့ သေပြီထင်တယ်"

(အိ) "အခြားသူတွေ သေရင်သေမယ်။ ဒစ်တော့ ဘယ်နည်းနဲ့ မှ မသေဘူးလို့ ကျွန်မ ထင်တယ်"

သို့ပြောဆိုလျက်ရှိစဉ်၊ နောက်မှ ခြေသံကြားလိုက်ရသဖြင့် ဟျူးသည် ဓားကို အိတ်တွင်းမှ ဆွဲထုတ်လိုက်၏။ သို့သော် ဓားကို ဓားအိမ်တွင်းမှ မထုတ်ရသေးမီပင် အရပ်ရှည်ရှည် လူတစ်ယောက် တောထဲမှ ထွက် လာပြီးနောက် -

(ဒစ်) "ဘယ်ဘက်ကို နည်းနည်း ခွဲပေးဦး သခင်၊ သို့မှ ဘလိုက်ဘတ် တံခါးနှင့် ထိမယ်"

(ဟျူး) "ဘယ်နှယ့်လဲဟေ့ ဒစ်"

(ဒစ်) "သိပ်တော့ မကောင်းလှပါဘူး သခင်ရဲ့ ၊ သုံးခါပစ်တာ သုံးယောက်ကျခဲ့တယ်။ နှစ်ယောက်က ပြင်သစ်သူလျှို့တွေ၊ တစ်ယောက်က တော့ ကျွန်တော်နဲ့ စာရင်းရှင်းစရာရှိတဲ့ သောမတ်ကက်စလန်ပဲ၊ စတုတ္ထအကြိမ် လွဲသွားတယ်။ လွဲသွားတာနာတာပဲ သခင်၊ အခြား ဟုတ်ပါရိုးလား၊ သခင်မကို လက်ထပ်မယ့် ပြင်သစ်ကောင်ပေါ့။ သူ့နှလုံးသားကို ချိန်ပစ်တာ မြင်းဇက်ကို ထောင်ပေးလိုက်တော့ သူ့မြင်းကြီး လဲကျသွားတယ်။ သည့်နောက် အချိန်က လည်း မှောင်လာ၊ သူ့လူတွေကလည်း ဆက်ပြီး အတင်းပြေးလေတော့၊ သွားဖို့ အချိန်ကျပြီဆိုပြီး ကျွန်တော်လည်း ဆုတ်ခွာခဲ့ရတယ်"